

saa kunne vi heller ikke sætte $\text{\textcircled{C}}$ høiere, men heller ikke lavere osv. Man vilde saaledes gennem nogle saa naahængige fastsatte Skatteindtægter faae en Norm, som ikke lettelig vilde blive fravegen. Jeg troer dog, at ogsaa denne Fremgangsmaade vilde være temmelig vanskelig. Den anden Hovedfremgangsmaade, som jeg vil nævne, er den, der i alle Tilfælde nu er anerkjendt for brugelig, det er det saakaldte Contingentsystem. Naar man først har fastsat, hvad enhver Commune skal udrede, saa kræver man ved dette Beløbs Fordeling indenfor Communerne ikke Andet af Communalbestyrelserne, end hvad de virkelig vilde præstere, nemlig virkelig Billighed og Rigelighed mellem Communs Beboere, ligesom jeg ikke har den mindste Tvivl om Communalbestyrelsernes Dygtighed dertil. Hertil knytter sig da en anden Bemærkning, og det er, at man, ved saaledes under en eller anden Form at vende tilbage til Contingentsystemet, vil tilfredsstille det Ønske, der blev ytret af den ærede 7de Landssthingsmand for Kjøbenhavn (David), nemlig at man ikke skulde gjøre for hyppige Forandringer, hvorfor han badede, at der var foreslaaet et nyt Maskineri i dette Lovudkast. Jeg troer, at han formelt var ubillig i sin Dadel, thi, naar vi hidtil kun have havt en Indkomstskatlov for et enkelt Aar, og vi nu derimod skulle tænke paa at indføre en Indkomstskat for længere Tid og optage den mellem vore Resourcer, som vi til enhver Tid kunne vende tilbage til, selv om vi i nogle Aar ikke skulde opkræve den, saa maa dette naturligt føre til, at man kommer til at tænke paa Former, som man ikke tænkte paa, da der var Tale om en veiblikkelig Tilveiebringelse af en vis Sum for et enkelt Aar. I Realiteten kommer jeg derimod til at give ham Ret i, at der taler Meget for Contingentsystemet. Jeg vil i Forbindelse hermed optage en Bemærkning igjen, som jeg gjorde tidligere i mit Foredrag. Jeg sagde, at man, naar man stillede sig paa Statsindkomstskattens almindelige Standpunkt, og ikke havde noget andet Maskineri end det her foreslaaede for den Rigning, der udgik fra Staten, saa vilde man fordybe sig i uoversigelige Vanstueligheder ved at ville tage de af flere Talere nævnte mange Leilighedsmomenter og kun sørge Fri-

stelserne for Communen, der ofte vilde finde sin egen og sine Medlemmers Leilighed meget snever, medens den ikke vilde troe, at Leiligheden var saa snever i andre Communer. Fastsætter man derimod først for hver Commune dens bestemte Andeel af Skatten, saa er der aabnet Udgang til, at man kan gjøre Leilighedsønsket gjældende; thi indenfor den snevre Kredt, hvor Fordelingen af Beløbet saa bevæger sig, vil man ikke tage saa syndeligt feil ved at vurdere de Enkeltes Leilighed, og man vil idetmindste ikke af Hensyn til Leilighedsmomenterne kunne unddrage sig for Noget af Byrden, for at lade den falde paa andre Kredse. Det er altsaa, troer jeg, den almindelige Side af Lovforslagets Maskineri, som maa undergaae en Forandring, idet jeg ikke troer, at Communerne, naar de ikke faae en nærmere Anviisning end Bestemmelsen om de 25 Tdr. Byg, ville kunne udføre Indtægtsansættelsen rigtigt. Jeg kunde have ønsket at tilføie et Par Bemærkninger om enkelte Punkter af Lovudkastet, men paa det fremrykkede Standpunkt af Forhandlingerne skal jeg ikke gjøre det. Jeg skal derfor endnu kun nævne, at der efter min Formening til en Indkomstskat nødvendigvis hører en noget bestemt Fastsættelse af Begrebet om Indtægt. Der er et Punkt i saa Henseende, paa hvilket jeg veed, at der har hersket en i mine Tanker stor Misforstaaelse. Man har sagt, at naar en Mand brugte f. Ex. 1,000 Rb. i et Aar, maatte han sættes til en Indtægt af 1,000 Rb. Men, mine Herrer! Der er mangen En, der bruger 1,000 Rb. i et Aar, og som ikke har en Skilings Indtægt, fordi han bruger af sin Capital. Naar af to Menneſter, som have 10,000 i Capital Hver, den Ene faaer 400 Rb. i Renter og bruger dem, saa ansættes han med Rette til 400 Rigsdalers Indtægt. Men naar den Anden ved et Tilfælde ikke faaer Renter af sin Capital, f. Ex. fordi en Debitor bliver insolvent, og han derfor maa tage 400 Rb. op af sin Capital og bruge dem, har han vel ogsaa brugt 400 Rb., men man kan dog ikke sige, at han har en Indtægt af 400 Rb., eller at disse To ere stillede eens. Det har virkelig undret mig, at der i de Aar, vi have havt en Indkomstskat her i Kjøbenhavn, ikke har